

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/258/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215205364
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4215205364.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: P. N., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom V., o zaplatenie 768,33 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 768,33 € spolu s vyčísleným zmluvným úrokom vo výške 51,02 €, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 2,91 €, úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 819,35 € od 16.5.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 32,42 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 7.4.2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu istiny vo výške 850,75 €, úroku vyčísleného ku dňu predčasnej splatnosti úveru vo výške 51,02 €, úroku z omeškania vyčísleného ku dňu predčasnej splatnosti úveru vo výške 2,91 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 901,77 € od 16.5.2013 do zaplatenia a zmluvným úrokom vo výške 14,52 % ročne zo sumy 850,75 € od 16.5.2013 do zaplatenia. Žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že so žalovaným dňa 17.8.2009 uzatvoril úverovú zmluvu č. 20/257/09, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- €. Tento sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach s konečnou splatnosťou dňa 17.8.2015. Keďže po čerpaní úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, listom zo dňa 23.4.2013 bol vyzvaný na predčasné splatenie celého úveru v lehote do 15.5.2013. Pohľadávka ku dňu predčasného zosplatnenia bola vyčíslená vo výške 978,48 €, ktorá suma pozostáva z dlžnej istiny vo výške 850,75 €, dlžných úrokov vo výške 51,02 €, úrokov z omeškania ku dňu predčasnej splatnosti vo výške 2,91 €, poplatkov vo výške 73,80 €. Zaplatenie tejto sumy (okrem poplatkov vo výške 73,80 €) si uplatnil v tomto konaní spolu s príslušenstvom - úrokom a úrokom z omeškania počnúc od 16.5.2013 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil náhradu zaplateného súdneho poplatku.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 6C/258/2015-73 zo dňa 24.3.2017 tak, že žalobe v časti o zaplatenie sumy 82,42 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 82,42 € od 16.5.2013 do zaplatenia vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku a ohľadne výroku o náhrade trov konania podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co/333/2017-102 zo dňa 30.4.2018 tak, že prvoinštančný rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o trovách konania zrušil

a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že s výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. prvoinštančného súdu, na základe ktorého vyslovil bezúročnosť a bezpoplatkovitosť poskytnutého úveru sa nestotožňuje, keď poukázal i na rozsudok súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová. Súdu prvej inštancie uložil opätovne sa vecou zaoberať, vykonať dokazovanie a vo veci opätovne rozhodnúť.

3. Súd riadiac sa názorom odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu, ktoré sa na pojednávanie nedostavili. Po oboznámení sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazných prostriedkov, a to žiadosťou, úverovou zmluvou, výpisom z účtu, výzvou na predčasné splatenie úveru, upomienkou, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, všeobecnými obchodnými podmienkami, špecifikáciou, rozsudkom č.k. 6C/258/2015-73 zo dňa 24.3.2017, odvolaním, uznesením č.k. 7Co/333/2017-102 zo dňa 30.4.2018 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Dňa 17.8.2009 na základe žiadosti žalovaného uzatvorili strany sporu úverovú zmluvu č. 20/257/09. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- €. Tento úver sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 47,08 € v období od 20.9.2009. Medzi stranami sporu bol v zmluve dojednaný poplatok za správu úverového účtu v zmysle sadzobníka poplatkov. Úroková sadzba bola v zmluve dojednaná vo výške 14,52 % ročne, pričom RPMN bola v zmluve ustálená vo výške 18,79 % pri priemernej RPMN vo výške 21,67 %. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené vo výške 2.984,20 €. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.8.2009 ako aj sadzobník poplatkov. Žalovaný zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z úverovej zmluvy riadne neplnil, žalobcom bol opakovane márne vyzývaný na riadne plnenie svojich povinností, preto žalobca listom zo dňa 23.4.2013 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovaného vyzval k úhrade celej sumy zostatku titulom úverovej zmluvy vo výške 969,10 € do 15.5.2013. Žalovaný dlžnú sumu titulom predčasne zosplateného úveru neuhradil.

5. Žalobca sa v tomto konaní domáha zaplataenia dlžnej istiny vo výške 850,75 €, úroku vyčísleného ku dňu predčasnej splatnosti úveru vo výške 51,02 €, úroku z omeškania vyčísleného ku dňu predčasnej splatnosti úveru vo výške 2,91 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 901,77 € od 16.5.2013 do zaplataenia a zmluvným úrokom vo výške 14,52 % ročne zo sumy 850,75 € od 16.5.2013 do zaplataenia, keď súd prvej inštancie uplatnenému nároku žalobcu v časti o zaplataenie sumy 82,42 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 82,42 € za obdobie od 16.5.2013 do zaplataenia vyhovel (rozsudok č.k. 6C/258/2015-73 zo dňa 24.3.2017). Zvyšok uplatneného nároku zostal predmetom tohto konania.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <. za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský

úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <., ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <. a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <.,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <..

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom *lex specialis*, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Zákonodarca v Občianskom zákonníku v súvislosti s nerovnováhou v právnom pomere medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzákonil v § 53 ods. 1 preventívne predpisy, teda ustanovenia, na základe ktorých ich nesmie obsahovať spotrebiteľská zmluva. Na základe tohto ustanovenia bol do spotrebiteľskej legislatívy zavedený generálny zákaz neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľských zmlúv. Porušenie tohto zákazu je sankcionované neplatnosťou dotknutých neprijateľných zmluvných podmienok.

Všeobecné zmluvné podmienky sú všetky zmluvné podmienky formulované pre množstvo zmlúv, ktoré poskytuje jedna zmluvná strana druhej zmluvnej strane pri uzatvorení zmluvy. Nezáleží na tom, či ustanovenia tvoria navonok osobitnú súčasť zmluvy, alebo či sú prijaté do samotnej zmluvy, alebo formou dodatku zmluvu dopĺňajú, aký rozsah majú, ako sú napísané a akú formu má zmluva. Zmyslom a cieľom právnej úpravy je nepoužívať neprijateľnú zmluvnú podmienku a to najmä neuplatňovať nároky z nej vyplývajúce na súde a neprijímať plnenia z nej.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

8. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná len sčasti a tejto nie je možné v plnom rozsahu vyhovieť. Zo skutkového tvrdenia žalobcu nepopretého žalovaným mal za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 17.8.2009 úverovú zmluvu č. 20/257/09. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Súd preskúmaním úverovej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu a to s poukazom na náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti a ide o platný právny úkon. Nakoľko žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej úverovej zmluvy neplnil, úver riadne a včas nesplácal, žalobca ku dňu 15.5.2013 predčasne zosplatnil úver a žalovaného vyzval na úhradu sumy zosplatneného úveru. Záväzok žalovaného žalobcu vyčíslil nasledovne: dlžná istina vo výške 850,75 €, dlžný úrok ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vo výške 51,02 € a dlžný úrok z omeškania ku dňu predčasného zosplatnenia vo výške 2,91 €. Keďže žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne vzniku, existencie a výšky tejto pohľadávky nepopieral, súd tieto skutkové tvrdenia žalobcu považoval za nesporné a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy (po odpočítaní sumy istiny 82,42 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 82,42 € za obdobie od 16.5.2013 do zaplatenia, ohľadne ktorej sumy súd prvej inštancie právoplatne rozhodol rozsudkom č.k. 6C/258/2015-73 zo dňa 24.3.2017) tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd považoval za dôvodnú žalobu i v časti uplatneného úroku z omeškania počnúc odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru, keď žalobca si úrok z omeškania uplatnil v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vo výške vyplývajúcej z § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 14,52 % ročne z dlžnej sumy za obdobie odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru, súd v tejto časti považoval žalobu za

nedôvodnú. Podľa názoru súdu tento nárok žalobcu nemá oporu v zákone, pretože úrok z úveru treba považovať za cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Pre prípad predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takéto konanie veriteľa neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. V tejto súvislosti súd poukazuje i na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa zmluvné dojednanie, ktoré by zaväzovalo žalovaného k plateniu zmluvných úrokov aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru odchyľovalo od zákona v neprospech spotrebiteľa, pretože by zhoršilo jeho postavenie. S poukazom na uvedené súd žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplata zamlátil. Ohľadne vyššie uvedeného právneho názoru súd poukazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Nitre (napr. rozsudok sp. zn. 6Co/122/2018 zo dňa 27.6.2018, sp. zn. 9Co/255/2017 zo dňa 15.3.2018, sp. zn. 9Co/159/2017 zo dňa 10.5.2018, sp. zn. 25Co/527/2015 z 2.12.2015). Preto súd podanú žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplata zamlátil.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP, keď s ohľadom na pomer úspechu a neúspechu strán sporu v konaní, žalobcovi ako v spore úspešnejšej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,42 % účelne vynaložených trov konania (žalobca mal úspech v rozsahu 66,21 % a žalovaný mal úspech v rozsahu 33,79 %). O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Lehotu na plnenie súd určil v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach, resp. elektronicky.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.